

[Auken.]

tage kontaktopgaven. Men hvis formålet er at gå videre end kontaktopgaven, ja, så kan det måske ligefrem være et farligt forslag, for så kan der måske deri ligge ligesom et anstrøg af en korporativ organdannelse, som er den danske tradition helt fremmed. Efter vores opfattelse må der være et frivilligt samarbejde mellem regering og organisationer tilpasset situationen og ikke stive organer som dem, de konservative forestiller sig med dette forslag.

Det er da også karakteristisk, at arbejdsmarkedets parter ikke ønsker oprettet et sådant kontaktorgan. Der har aldrig hverken fra lønmodtagerside eller fra arbejdsgiverside været ytret ønske om eller interesse for dette forslag. Det er således et inderlig overflødigt organ, de konservative forestiller sig gennemført med dette kontaktorgan, og vi er altså negativt indstillet over for det.

For så vidt angår den motivering, der er givet for forslaget, nemlig at et sådant kontaktorgan ville være til fordel for sikring af en mere fornuftig indkomstmæssig udvikling, en bedre koordinering af indkomspolitikken, er vi også skeptisk indstillet: vi tror ikke, at oprettelsen af nye organer vil give bedre mulighed for at tilrettelægge i givne situationer en fornuftig indkomspolitik. Det er helt andre ting, der skal til som forudsætning, hvis man i givne situationer vil føre indkomspolitik. Det skal være en situation, som er af en sådan art, at den gør sådanne indgreb nødvendige, og hvor der er forståelse i befolkningen for nødvendigheden af indgreb, som tilfældet var ved den netop overståede overenskomstsituation. Der skal være tillid både mellem parterne og mellem parterne og regeringen. Der skal være en vis stabilitet, og der skal fremfor alt udvises en vis form for smidighed, altså det stik modsatte af det, de konservative forestiller sig med dette kontaktorgan.

Jeg vil afslutningsvis stille mig noget undrende over for, at de konservative har ment, det var rigtigt at genfremsætte dette forslag i den nuværende situation, hvor vi har fået en socialdemokratisk regering igen i dette land — det passer jo engang landet bedst — som har forstået at klare problemerne, og at man ikke fremsatte det under den tidligere regering, hvor der i høj grad kunne være behov for at øge de redskaber,

som regeringen rådede over i indkomstpolitisk henseende. Det undrer mig, at det kun er, når vi har socialdemokratiske regeringer, man fremsætter dette forslag. Man gennemførte det ikke, da man selv var i regering, man gennemfører det ikke, når man har en venstre-regering, som kludrer med indkomstpolitikken, som skaber vanskeligheder for indkomstpolitikken, dér kommer man ikke med de konservative tanker; det er kun under en socialdemokratisk regering, hvor det er komplet og inderlig overflødigt. Jeg forstår ikke motiveringen for, at det kun er under socialdemokratiske regeringer, man fremfører denne tanke.

**Jens Peter Jensen (V):**

Når jeg ser denne genfremsættelse, kommer jeg til at tænke på en af mine gamle venner, et højt estimeret medlem af det høje ting, Oluf Steen fra det radikale venstre, som engang sagde: ja, det er jo ikke alle forslag, man skal have gennemført; man skal også have noget at rumle med. Det tror jeg nok er det, der ligger i dette her. Nu synes jeg nok, den foregående taler var lidt voldsom i sine ord, og jeg vil gerne til mine gode venner hos det konservative folkeparti sige, at vi kan da se med forståelse på den motivering, der er givet. Men derudover vil jeg sige, at når jeg f. eks. i diskussioner om Danmarks tilslutning til EF skulle fremføre et argument for, at vi havde noget at tilvejebringe og føre med som noget positivt, var det dette, at vi i Danmark har et meget velorganiseret arbejdsmarked. Vi ved godt, at der opstår situationer, hvor arbejdsmarkedets parter ikke kan klare det selv, og hvor der politisk skal fejes op bagefter, men jeg kan ikke skønne, at det skulle være nødvendigt eller heldigt at have et permanent organ skubbet ind mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter.

Må jeg sige, at det er jo ikke organer, det er jo ikke vejledning, det skorter på her i landet. Vi har Det økonomiske Råd, vi har forskellige andre organer, som vejleder os på ypperlig måde om de økonomiske forhold her i landet. Det, det kniber med, er i og for sig lydhørheden, forståelsen af, hvordan tingene hænger sammen.

Vi har altså et velorganiseret arbejdsmarked, vi har en god vejledning for, hvordan vi skal behandle de omkostnings- og lønproble-